

A mechanikus óraművek szerelmesei jól ismerik a *Brocot* nevet. A 18–19. században alkotó, legendás francia órásdinasztia remekművi szerkezetei mindmáig a leghíresebb múzeumok és magángyűjtemények féltett kincsei (lásd a címlapon).

A különleges járatpontosságú, művészi kivitelű órák a konstrukciós zsenialitás és a – döntően egyedi, kézi megmunkálási – technológia páratlan remekművei. A kizárólag mechanikus alkatrészekből felépült szerkezetek megannyi eleme a mai mérnökök számára is hasznos ötletekkel szolgál.

A Brocot-család legsikeresebb tagja, *Louis-Achille* számos nagyszerű megoldást hozott létre.

A mechanikus óraműveket súlyhajtás vagy rugómotor működtette. Louis-Achille Brocot (napjainkra természetesen régen lejárt védettségű) szerkezeti szabadalmainak egy része az órák pontos működését biztosító úgynevezett gátszerkezet tökéletesítését szolgálta.

Az ingás gátszerkezet egyszerűsített működési elvét az *1.a ábra* szemlélteti. Az *A* pont körül billegő, és az *E* ingával mereven összekapcsolt horgony *B* és *C* karmai a speciális fogprofilal kialakított, és az *m* tömeg által egy irányban forgatott *D* gátkerék mozgását szakaszossá teszik.

A különféle (legtöbbnyire feltalálói névvel jelölt, például Brocot, *Grabam*, *Clement* stb.) gátszerkezetek a kapcsolódó horgonykarmok és a gátkerék fogprofilok geometriai kialakításában térnek el egymástól. A gátkerék mozgása további fogaskerék-átteleken keresztül adódik át az óra más szerkezeti elemeire.

Louis-Achille Brocot több további, ötletes szabadalma az *1.b ábrán* szemléltetett elvű hőkompenzációs ingához kapcsolódik.

Az *L* hosszúságú, elhanyagolható tömegű rúdra felfüggesztett, *m* tömegű pontnak tekintett ingatest lengésidejét a középiskolai fizikából jól ismert

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{L}{g}}$$

formula állítja elő.¹

A környezeti hőmérséklet változásának következtében az inga hossza például $L + \Delta L$ értékre változik, a lengésidő ekkor

$$T' = 2\pi \sqrt{\frac{L + \Delta L}{g}}$$

Ha a hőmérséklet nő, $\Delta L > 0$, tehát az inga lengésideje növekszik, vagyis az óra késni fog.

Az L_1 hosszúságú rúd végén m_1 , az L_2 hosszúságú rúd végén m_2 tömeg van; a rudak lineáris hőtágulási együtthatói c_1 , illetve c_2 . Elhanyagolva a rudak tehe-

telenségi nyomatékait, az inga *S* tömegközéppontjának helye az

$$m_1 L_1 + m_2 (L_1 - L_2) = (m_1 + m_2) L_3 \quad (1)$$

egyenletből

$$L_3 = \frac{m_1 L_1 + m_2 L_1 - m_2 L_2}{m_1 + m_2} \quad (2)$$

Legyen az L_1, L_2 rúdhosszak esetén a hőmérséklet $T = T_0$. Változzon a hőmérséklet $T = T_0 + \tau$ értékre. Ekkor az egyes rúdelemek hosszváltozásai a τ hőmérséklet-változás következtében:

$$\delta_1 = c_1 L_1 \tau \text{ és } \delta_2 = c_2 L_2 \tau \quad (3)$$

Tetszőleges τ hőmérséklet-változás esetén az $m_1 + m_2$ össztömegű inga *S* tömegközéppontjának $T = 2\pi(L_3/g)^{1/2}$ lengésideje változatlan, amennyiben

$$m_1 (L_1 + \delta_1) + m_2 (L_1 + \delta_1 - [L_2 + \delta_2]) = (m_1 + m_2) L_3 \quad (4)$$

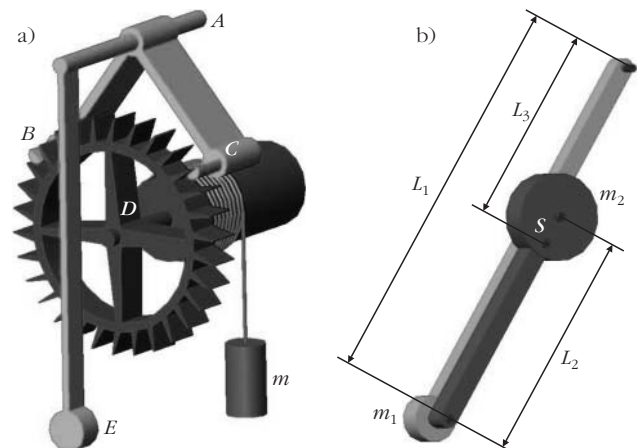
Vagyis, ha az L_2 hossz

$$L_2 = \frac{c_1 L_1 (m_1 + m_2)}{m_2 c_2} \quad (5)$$

az inga lengésideje az aktuális hőmérséklettől független lesz.

Az igényesebb kivitelű időmérők az órák, percek és másodpercek múlása mellett a napok, hetek, hónapok, évek, évszakok, holdfázisok pontos jelzését is szolgáltatják. A 24 órás, óránként 60 perces, percenként 60 másodperces napok a Föld egy fordulatának időtartamát – a középnap hosszát – jellemzik. Bolygónk egy év alatt végzett Nap körüli keringése azon-

1. ábra. Az ingás gátszerkezet (a) és a hőkompenzációs inga elve (b).

¹ A fonálinga lengésidejének ez az egyszerű formulája csak körülbelül 5° kitérésig érvényes.

ban nem egész számú körülfordulás alatt történik. A keringési idő közelítőleg 365,2425... középnap – amely tény miatt vagyunk kénytelenek 4 esztendőnként szökőéveket alkalmazni.

A Hold fázisváltozásai ugyancsak nem egész számú középnaponként ismétlődnek: a Föld körül végzett keringésének és egyben a tengelye körül végzett körülfordulásainak (a sziderikus hónap) ideje 27,3 középnap. Louis-Achille Brocot igényes óraszerkezetei a Föld és a Hold naptári adatai mellett az 1582 óta szokványos Gergely-naptár mellett a holdfázisokra épülő, 354 napos mohamedán naptárat is megjelenítették.

Brocot a mai mérnök számára is fontos, remek eredménye a kalendáriumszerkezetek fejlesztése során keletkezett. A mechanikus óraművek működését a z_1, z_2, \dots, z_n egész számú fogakkal kialakított fogaskerek biztosítják. A minél pontosabb kalendárium-mechanizmusokhoz szükség volt az adott i áttételt a

$$\delta \leq \left| \frac{z_2}{z_1} - i \right|$$

hibakorláton belül megvalósító fogaskerek z_1, z_2 fogszámaira.

A szellemesen egyszerű – és például a gépiparban mindmáig széles körben használt váltókerekes megmunkáló gépek beállítására igen jól alkalmazható – számítási módszer a következő:

1. Vegyünk két, a megvalósítandó i áttételt közelítő

$$\frac{m_1}{n_1} < i < \frac{m_2}{n_2}$$

törtet (m_1, n_1, m_2, n_2 természetes számok).

2. Állítsuk elő az

$$\frac{m_3}{n_3} = \frac{m_1 + m_2}{n_1 + n_2}$$

törtet. Ha

$$\delta \leq \left| \frac{m_3}{n_3} - i \right|$$

akkor a megoldáshoz eljutottunk, azaz $z_2 = m_3, z_1 = n_3$. Ellenkező esetben

3. ha $i < m_3/n_3$, akkor $m_2 = m_3$ és $n_2 = n_3$; egyébként $m_1 = m_3$ és $n_1 = n_3$.

4. A hibakorlát eléréséig az algoritmus a 2. lépéssel ismétlődik.

Szám példa: legyen $i = 365,2425/64 = 5,706914062 \approx 5,70691$. A Brocot-féle számítás részleteit az 1. táblázat tartalmazza. Vagyis például a mechanikus naptár mechanizmus nap/év áttétele például az 1:64 módosítású előtéttel és a $z_2 = 234, z_1 = 41$ fogszerű fogaskerek hajtással igen pontosan létre hozható.

Louis-Achille Brocot nem volt képzett matematikus, algoritmusát a maga korában csak a szűk szakmai közösség által olvasott óraipari szaklapban publikálta [1]. Ismertetett eljárását kortársa, a göttingeni egyetem professzora, a döntően számelmélettel fog-

	$\frac{m_1}{n_1}$	$\frac{m_2}{n_2}$	$\frac{m_3}{n_3} = \frac{m_1 + m_2}{n_1 + n_2}$	$\frac{m_3}{n_3} - i$
1	$\frac{5}{1}$	$\frac{6}{1}$	$\frac{11}{2} = 5,5$	-0,20690
2	$\frac{11}{2}$	$\frac{6}{1}$	$\frac{17}{3} = 5,66666\dots$	-0,0402333...
3	$\frac{17}{3}$	$\frac{6}{1}$	$\frac{23}{4} = 5,75$	0,04310
4	$\frac{17}{3}$	$\frac{23}{4}$	$\frac{40}{7} = 5,71428\dots$	0,00738...
5	$\frac{17}{3}$	$\frac{40}{7}$	$\frac{57}{10} = 5,70$	-0,00690
6	$\frac{40}{7}$	$\frac{57}{10}$	$\frac{97}{17} = 5,70588\dots$	-0,00107...
7	$\frac{40}{7}$	$\frac{97}{17}$	$\frac{137}{24} = 5,70833\dots$	0,001433...
8	$\frac{97}{17}$	$\frac{137}{24}$	$\frac{234}{41} = 5,70731\dots$	0,000417...

lalkozó Moritz Stern (1807–1894) tőle függetlenül ugyancsak felfedezte, és a szükséges bizonyítással a [2] matematikai folyóiratban közölte. Az utókor méltányos módon az algoritmust kettejük nevével jelzi [3].

Irodalom

- Brocot, A.: Calcul des rouages par approximation, nouvelle méthode. *Revue chronométrique* 3 (1861) 186–194. (közlésre benyújtva 1860. december).
- Stern, M.: Über eine zahlentheoretische Funktion. *Journal de Crelle* 55 (1858) 193–220.
- <http://mathworld.wolfram.com/Stern-BrocotTree.html>

Függelék

A fonalinga lengésidejének egyszerű megjegyzésére hadd álljon itt a szerző egyik kedvenc memoritere:

1. Az inga körpályán leng, tehát a T lengésideő formulájában okvetlen szerepel a körre jellemző π :

$$T \sim \pi.$$

2. Az inga egy mozgásperiódus során egyszer oda, egyszer visszafelé, összesen 2 mozgáselemt végpez:

$$T \sim 2\pi.$$

3. Az inga hossza L , a fonal vége felül van:

$$T \sim 2\pi \frac{L}{g}.$$

4. A tömegvonzást a g (lefelé ható) gravitációs állandó jellemzi, a felső és alsó világot a „–” vonal választja el.

$$T \sim 2\pi \frac{L}{g}.$$

5. Az ingát természetesen egy alkalmas kampóra ($\sqrt{\quad}$) fel kell függeszteni, ezzel a végformula:

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{L}{g}}.$$